

ФІЛОСОФІЯ ДЛЯ ЛІНИВИХ

ДЕНІЕЛ БЕЛЛ

**КІНЕЦЬ
ІДЕОЛОГІЇ**

БОРИС ПОЛОМОШНОВ

Борис Поломошнов

Деніел Белл: «Кінець ідеології»

«Мультимедийное издательство Стрельбицкого»

Поломошнов Б.

Деніел Белл: «Кінець ідеології» / Б. Поломошнов —
«Мультимедийное издательство Стрельбицкого»,

ISBN 978-0-88-000535-7

Пропонована Вашій увазі стаття присвячена одній з найбільш гнаних робіт в історії філософії ХХ століття — «Кінець ідеології». Автор — Деніел Белл. На момент її написання — щойно став доктором філософії. Головне звинувачення на адресу і самої роботи, і її автора — «безідейність», нібито нав'язувана Д. Беллом всій філософії і всім філософам. Насправді ж мова тут йде про необхідну трансформацію, якої має зазнати ідеологія з тим, щоб перетворитися в ідеософію, тобто, в дослівному перекладі з мови античних греків на сучасну, зі «слова про природу ідей» трансформуватися в «мудрість відносно ідей». Різниця між ними полягає в тому, що в ідеології ідеї абсолютизуються і виносяться за межі їх дійсної застосовності, в ідеософії ж ці межі виявляються. Для того, щоб не дати «лікам» стати «отрутою».

ISBN 978-0-88-000535-7

© Поломошнов Б.
© Мультимедийное издательство
Стрельбицкого

Борис Поломошнов

Деніел Белл: «Кінець ідеології»

В Історії Людської Думки бувало всяке.

Одні ідеї тихо «спускали дух», природно поступаючись своїм місцем на авансцені Людського Духа іншим, більш життєвим і життєздатним.

Так сталося, зокрема, з ідеями «філософського каменю», флогістона («теплорода») і гомункулуса.

Від інших відмовлялися їх «батьки».

Так сталося, наприклад, з народженою в голові Жюльєна Офре де Ламетрі ідеєю тотожності машини і людини, яка діє протягом усього свого життя по заздалегідь визначеному алгоритму.

Книга, в якій вона була викладена (див.: Ламетрі Ж. О. «Людина-машина» («L'homme machine», 1747 р.), піддалася процедурі публічного спалення, а її автор в «авральному порядку» видав спростування своєї праці під назвою «Людина – більше, ніж машина» («L'homme est plus qu'une machine», 1748 р.).

Щось аналогічне сталося з ідеєю Чезаре Ламброзо про вроджену схильність або не-схильність кожної людини до скоєння злочинів, що, як передбачалося її автором, можна було визначити «фізіономічно»: за будовою носа, надбрівних дуг і щелеп (див. його книгу «L'Uomo delinquente» – «Злочинна людина», 1876).

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.